

1. PRZYDAN (2) *sb m*

a *pochylone*.

sg N przydån (2). ◊ [*pl N przydånowie*.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) – XVII(XVIII) w.

Družba weselny (2) : (*nagł*) Przydan. (-) COż fię to ze mną dzieie/ gдьми ięft zaniešiony? [...]

A wżákci mię do siebie prošł ná wefele Sąšiad *ZbylPrzyg* A2, A3.

[*przydan* *czyj*: Iádąc w pocźcie niemáłym Rycerz ná wefele/ Tráfił ná štraż [*krzyżacką*] do których fkczył z šwáty śmieie/ [...] Rozgromili lud wielki/ [...] Czekáią prydanowie [!] Iunofzki onego/ Według przyobiecánia z przyiaćioły iego *PaprGniazdo* 1097 (*Linde*).]

MN